

TOLV SMILEFJES

Av Ray Goldrup
(Basert på en sann historie)

“Jeg har en utfordring til deg”, sa Antonios Primær-lærer og fortsatte: “En måte å ligne Jesus på er å hjelpe andre. Så denne uken kan du prøve å hjelpe så mange du kan.”

Hun ga alle et ark og 12 smilefjes-klistremerker. “Hver gang du hjelper noen setter du et smilefjes på arket ditt. Ta så arket med til klassen neste uke,” sa hun.

Antonio gledet seg til å gjøre utfordringen. Men det var vanskeligere enn det hørtes ut. Snart var det allerede torsdag og han hadde fortsatt ingen klistremerker på arket sitt. “Himmelske Fader, hjelp meg å finne noen som jeg kan hjelpe,” ba han.

Neste morgen fortalte Antonio mamma om utfordringen. “Jeg vet ikke hvem jeg skal hjelpe!” sa han.

Akkurat da

begynte Antonios lillebror å gråte. “Jeg kan passe på Zach mens du lager frokost,” sa Antonio.

Han laget noen morsomme grimaser.

Snart smilte og lo Zach.

“Hvis dét ikke er verdt et smilefjes, vet jeg ikke hva som er det!” sa mamma.

Etter frokost vasket Antonio opp. Han tok en edderkopp ut av søsterens soverom. To smilefjes til!

Etter skolen hjalp Antonio pappa med å bade hunden, Radar, ute. Da de var ferdige, ristet Radar vannet av pelsen sin. Antonio og pappa lo.

Da så Antonio Hr. Wakefield luke ugress på den andre siden av veien, og spurte: “Kan jeg hjelpe ham, pappa? Han virker veldig varm og sliten.”

“Det er en god idé,” sa pappa. Da det siste ugresset var borte, smilte Hr. Wakefield bredt.

ILLUSTRASJONER: CONNER GILLETTE

På lørdag hadde Antonio 11 smilefjes på arket sitt. Han trengte bare ett til for å fullføre utfordringen! Mamma sa at de skulle besøke grandonkel Francisco, som bodde på et pleiehjem. Det ga Antonio en idé! Han fant fram fargestiftene sine og laget mange tegninger.

Da de kom dit, ga Antonio onkelen en tegning av en solnedgang. Onkel Francisco ga Antonio et lite smil. Så ga Antonio resten av tegningene til andre som bodde der. Det var så mange glade ansikter!

På vei hjem sa mamma: “Vi kan stoppe ved en butikk og kjøpe flere smilefjes-klistremerker hvis du vil.”

“Jeg gjorde det ikke for å få flere klistremerker Jeg liker å gjøre folk glade,” sa Antonio.

“Og da blir vår himmelske Fader og Jesus glade!” sa pappa.

“Det ser ut til at du også er glad,” sa mamma. Antonio smilte så mye at han fikk vondt i kinnene. ●

Denne historien fant sted i USA.